

Az ész és az örület

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 47. szám, 2020. november 20.

Angyalosi Gergely: Az állandó és a változó. Magyar Irodalomtörténeti Társaság, Budapest, 2020, 327 oldal, 3490 Ft

Angyalosi mostani tanulmánykötete nagyszerű lenyomata a szerző sokágú tehetségének. Ez nem közhely akarna lenni, hanem annak a ritka *plurális* erénynek a leszögezése, mely szerint Angyalosi Gergely egyszerre rendelkezik kivételes minőségérzéssel, a művészeti érték iránti fogékonysággal, és ugyanakkor az elmélet, az esztétika, sőt a filozófia iránti nagyfokú érzékenységgel. Ez persze, mondhatná a nyájas olvasó, pont ugyanolyan binaritás, mint amit az előbb a kötetet meghatározó „formaelvként” interpretáltam. Igen, van összefüggés: ugyanis *a művészet és a filozófia iránti együttes fogékonyság és tehetség* nyilvánul meg Angyalosi elemzések előtti előfeltevéseiben is, ugyanis abban, hogy egyszerre teszi az elemzés tárgyává a műalkotás értékvilágát, és a benne felsejlő filozofémát.